

משק החלב באיזור לוס-אנג'לס

מחוז לוס-אנג'לס בקליפורניה תופס את המ- קום הראשון במספר פרותיו, בתפוקת החלב, במספר האנשים המתפרנסים ממשק החלב וכן בהכנסה הכללית מענף זה. בכל ארצות הברית אין דומה לו מבחינה זו.

שמונים אחוז מכמות החלב שנצרכת ע"י אוכלוסייה בת ארבע וחצי מיליון נפשות באים ממחוז לוס-אנג'לס גופה.

מספר פרות החלב במחוז מגיע ל-98.000 ב-580 משקים, 170 פרות בממוצע למשק; המי- ניומם — 30 והמאכסימום — 1200 פרות למשק. לא פחות מ-11.000 איש מתפרנסים ממשק החלב במחוז והכנסתו ברוטו מגיעה לסך שמונים מילי- יון דולר, סכום העולה על ההכנסה ממשק הער- פות, ההדרים, המשתלות ובקר לבשר ביחד.

תנובת החלב הממוצעת לפרה במחוז לוס- אנג'לס היא הגבוהה בארצות הברית ואולי אף בעולם כולו — 5950 ק"ג חלב עם 3.79 שומן ממוצע — לעומת 4600 ק"ג חלב עם 4% שומן במדינת קליפורניה, שכידוע, תופסת את המקום הראשון בארצות הברית.

תנאי החזקת הפרות במחוז לוס-אנג'לס הם נוחים מאוד. הודות לאקלים הנוח מוחזקות הפר- רות בכל חודשי השנה בחצרות מגודרות בעץ בקבוצות בנות 30—40 ראש, ושם הן מקבלות את כל המספוא העסיסי והשחת.

הרפת הסטנדרטית ל-60 פרות משמשת כמעט אך ורק לצרכי החליבה. החליבה היא, כמובן, במכונות; 25% מהפרות נחלבות בשיטה סילור- נית והחלב מוזרם ישר למיכלים המצויידים בקי- רור, ולעתים משמשים מיכלים אלו גם להובלת החלב ישר למחלבה העירונית.

גידול בני בקר ובעיית המילואים. בגלל יוקר האדמה במחוז, רק מעטים הם המשקים שמגדלים את בני-הבקר במקום. רוב המשקים מחזיקים את העגלות שלהם עד הגיל של 5—6 חודשים ואז הן עוברות לאזורי גידול מחוץ למ- חוז ומוחזרות כשהן הרות 6—7 חודשים. זו היא השיטה המקובלת ביותר, מאחר שאין ברצונם של בעלי העדרים לוותר על השגר מהפרות

המבוררות. שיטה אחרת היא — למכור את העגלות בהיוולדן ולהבטיח את הזכות לקנותן בחזרה כשהן קרובות להמלטתן הראשונה. ההזנה מבוססת בעיקרה על שחת אספסת, המובאה ע"י קבלנים ישר לאבוסי הפרות מדי יום ביומו לפי מחיר מוסכם מראש לתקופה של 3—4 חודשים.

בזמן האחרון נפוץ מאוד השימוש באספסת ירוקה קצוצה שמחירה עולה כדי רבע ממחיר השחת לפי התנאים דלעיל, וגם היא מוספקת פעם ביום ע"י הקבלן, ישר לאיבוס הפרות. לא פחות מ-850.000 טון חציר יבש וירוק, מובאים מחוץ למחוז בכל שנה. מזון מרוכז מובא למש- קים על פי רוב במיכלים מיוחדים. במיכל כעשרה טון ולאחר שמתרוקן במשק הוא נלקח בחזרה לספק. התערובת המקובלת ביותר היא זו של 16% חלבון כללי, התערובת מורכבת ממש"ש, שעורה, סובי-חיתים, פולפה של הדרים וסלק סוכר וכוספות כותנה וקוקוס. אומדים שפרה במחוז זה מקבלת בממוצע 6—7 ק"ג מ"מ ליום. עבודה. בעיית העובדים במשק החלב במחוז לוס-אנג'לס היא הבעייה החשובה ביותר; בה תלוייה לעיתים הצלחתו או אי-הצלחתו של בעל המשק.

ההספק הנדרש מאת העובד המנוסה במכונת חליבה מיטלטלת הוא — 30 פרות, ומאת העובד בשיתת החליבה הסילונית — 60 בקירוב. אין דבר זה מדויק בתכלית הדיוק, כי תשלום השכר מחושב לפי כמות החלב היומית שמפיק החולב ופרמיות עבור תגובה נוספת. השכר החודשי בדולרים היה:

1954	1952	1947
------	------	------

445	427	341	לחולבים מנוסים
345	345	250	לעובדים במחלבה

השכר לפועלים חקלאיים בארצות הברית היה בממוצע 157 דולר לחודש.

סקר שנעשה ע"י אנשי הקולג' החקלאי של האוניברסיטה בקליפורניה העלה את העובדות דלהלן: 1. ההספק הגדול ביותר הושג בעדרים בעלי גודל בינוני של 150 פרות; במשקים אלו

ר ש מ י ק ו ר א

לדרישה לחלב בחודשי הקיץ, יתהוו עודפים עונתיים שלא נוכל להם.

עד כאן הצגת הבעיה, בה אינני מחולק עם הח' עצמון, ומכאן לסעיפי הפלוגתה:

אינני מסכים שיש אזורים בארץ, בהם אין הפרשים ניכרים בין תקופת חליבה של פרה שעיקרה חל בחודשי החורף והאביב לבין זה, שעיקרה חל בחודשי הקיץ והסתיו. נכון שיש הבדלים בהפרשים אלה בין איזור לאיזור, אבל הם קיימים בכולם. חבל שאין עדיין סקר סטטיסטי מדויק בשאלה זו, אבל לפי הסתכלותי במשך שנים רבות בעדר שבמשקי, הנמצא בשפלת החוף הנוחה מבחינה אקלימית, הנני מעריך את ההפרש בין תקופת חורפית-אביבית לבין תקופת קיצי-סתיוית של אותה פרה בגבולות 350 עד 400 ליטר.

כן אינני מסכים שאפשר לעבור לייצור חלב קיצי „מבלי שהדבר יפגע בענינים הכלכליים של המשק“ כדברי הח' עצמון. אפילו אתעלם לרגע, לצורך הבירור, מעובדת ההפרש בתנובה שעליו עמדתי קודם, הנני טוען שייצור כל ליטר חלב בקיץ ובסתיו עולה למשק יותר מאשר ייצורו בחורף המאוחר והאביב. כמויות המספוא שהננו אוספים מכל יחידת שטח באביב הן גדר לות יותר מאשר בקיץ ובסתיו, גם ערכו הביו-לוגי של המספוא רב יותר. אפילו המרעה המלאכותי המושקה הוא בחודשי האביב הרבה יותר שופע מאשר בקיץ, לא כל שכן המרעה הטבעי שמצוי במספר משקים לא מבוטל. ברור שמספוא יקר יותר מייקר את ייצור החלב.

חלוקת השנה לשני חצאים, מאוקטובר עד מרץ ומאפריל עד ספטמבר והשוואת כמות החלב המיוצרת בשני אלה, אינה קולעת למטרה. עיון בעקומות החלב לפי הבקורת החודשית של ספר העדר במשך שנים רבות מלמד אותנו כי החודשים ספטמבר, אוקטובר ונובמבר הם חודשי השפל; בדצמבר מתחילה עליה קלה הנמשכת גם בינואר ובפברואר, ובמרץ יש עליה תלולה מאד. בחודשים אפריל ומאי מגיעה העליה באופן איטי יותר לשיאה. בחודש יוני חל משבר

תיתי לו למורי ורבי, החבר יעקב עצמון, על רשמי סיוריו, בהם זיכנו בתקופה האחרונה מעל דפי „משק הבקר והחלב“. נהניתי הנאה מרובה מקריאת רשימותיו המתובלות וזכרונות מ„הימים ההם“ והמעידות על טביעת עין חדה וחדירה מעמיקה במתהווה באזורי ההתישבות החדשים ובשינויים החלים במשק הוותיק. אולם בקראי במאמרו האחרון בחוברת 13 „רשמים מיגור“ את הפרק הדרן בהכוונת עונת ההמלטות וייצור החלב ואת עצתו למשקים — פרט למשקי האזורים החמים — ללכת בעקבות יגור ולכוון את עיקר ייצור החלב שלהם לחודשי הקיץ, הח' לטתי לערער על המלצתו זו.

הבה ואסביר את טעמי התנגדותי:

תנובת החלב של עדרינו בחודשים חצי פברואר מרץ, אפריל ומאי רבה מאד בהשוואה ליתר חודשי השנה. העודפים הנוצרים בתקופת זמן קצרה זו, מעמידים אותנו בפני קשיי שיווק גדולים, המתבטאים בסופו של דבר בתמורה יותר קטנה עבור כל ליטר חלב משווק. מאידך גורמים העודפים האלה למחסור בחלב שתיה בחודשי הקיץ. המחסור הזה ישאר קבוע בתנאים הנתונים, כי אם נרצה להגדיל את העדרים בהתאם

הופקו 150 ליטר חלב לשעת-עבודה. 2. במשקים בעלי ההספק הקטן ביותר הפיקו לשעת-עבודה רק 35 ליטר חלב. 3. בשיטת החליבה הסילונית השיגו קימוץ של 20% בעבודת החליבה. 4. החליבה בבית-חליבה לפי שיטת השוט לא נתנה כל יתרון על פני השיטה הסילונית.

הנהלת המשק. במחוז לוס-אנג'לס, בו מגיעה ההשקעה בענף לסך של 800—1000 דולר לפרה, התבלט הערך המיוחד לכשרון ויעילות הנהלת המשק. מהמנהל נדרשה רמה גבוהה של ידיעה מקצועית וזריזות מסחרית כדי שיוכל לנהל בהצלחה את המשק.

רוכזו לפי „דיירי ביזנס אין לוס-אנג'לס קאונטי“ ע"י א. ש.